

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Erklæring fra et Antal Videnskabsdyrkere ved Københavns Universitet

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 3. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1818_329-txt-shoot-idm152.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sandt nok, at dersom Spørgsmaalet var, enten Oehlenschläger skulde ansees for Digter eller ei, da behøvedes der en foreløbig Undersøgelse om Poesiens Væsen; men i saa Fald vilde vist alle vore *beskedne* Medstuderende istemme med os: *haud nostrum est tantas componere lites*, og, da man paa begge Sider tilkiender Oehlenschläger en høi Rang mellem Digtere, vilde en slig Undersøgelse her være ganske overflødig. Kun i eet Tilfælde kunde det synes anderledes, dersom nemlig Udfordrerne selv bare Tvivl om, hvorvidt Værker som Hakon og Baldur, Aladdin og Vaulundur vare poetiske, og kuns ansaae det for en afgjort Sag om Ludlam, Reiserne og deslige, men, ligesom vi bør troe, at vore Medstuderende vilde ansee en slig Mistanke for en Fornærmelse, saaledes bør vi ei heller tvivle om, at alle Kyndige i hiint Tilfælde vilde finde videre Samtale meer end overflødig. Naar man derimod paa begge Sider gik ud fra den Forudsætning, at hine Værker, og hvad man kunde enes om at tilføie, vare ikke blot poetiske, men en udmærket Digter værdige, da var her noget Bestemt og ei Uvigtigt at stride om, og, forudsat, at Striden blev ført med Alvor, Forstand og Værdighed, da kunde den lede til noget meget Godt; thi, kunde Udfordrerne bevise, at den samme *poetiske Aand*, blot under en anden Skikkelse, herskede i Oehlenschlägers senere, som i hans forrige Skrifter, da var Sagen afgjort, og ethvert Angreb paa Ludlam, Reiserne o. s. v. vilde sees at være Frugten enten af Dumhed eller Dadlesyge; bevistes derimod det Modsatte, da var Sagen ogsaa afgjort, thi da blev det klart, at Hyldingen, der ydedes *det Modsatte af* hvad man paa begge Sider antog for *Ypperligt*, maatte reise sig enten af blot Lune, eller af usigelig Blindhed.